Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 29. októbra 2015*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Smernica 93/13/EHS — Zmluva o hypotekárnom úvere — Nekalé podmienky — Konanie o výkone rozhodnutia — Námietka — Prekluzívna lehota“

Vo veci C-8/14,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Juzgado de Primera Instancia nº 4 de Martorell (Španielsko) z 28. októbra 2013 a doručený Súdnemu dvoru 10. januára 2014, ktorý súvisí s konaním:

BBVA SA, predtým Unnim Banc SA,

proti

Pedrovi Peñalvovi Lópezovi,

Clare Lópezovej Duránovej,

Diegovi Fernándezovi Gabarrovi,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: podpredseda Súdneho dvora A. Tizzano, vykonávajúci funkciu predsedu prvej komory, sudcovia F. Biltgen, A. Borg Barthet, E. Levits (spravodajca) a S. Rodin,

generálny advokát: M. Szpunar,

tajomník: M. Ferreira,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 11. februára 2015,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— BBVA SA, predtým Unnim Banc SA, v zastúpení: J. Rodríguez Cárcamo a B. García Gómez, abogados,

— Pedro Peñalva López, Clara López Durán a Diego Fernández Gabarro, v zastúpení: M. Alemany Canals, A. Martínez Hiruela, T. Moreno a A. Davalos, abogados,

— španielska vláda, v zastúpení: M. J. García-Valdecasas Dorrego, splnomocnená zástupkyňa,

— Európska komisia, v zastúpení: J. Baquero Cruz a M. van Beek, splnomocnení zástupcovia,

* Jazyk konania: španielčina.

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 13. mája 2015,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článkov 6 a 7 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Ú. v. ES L 95, s. 29; Mim. vyd. 15/002, s. 288).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou BBVA SA, predtým Unnim Banc SA (ďalej len „BBVA“) a pánmi Fernándezom Gabarrom a Peñalvom Lópezom, ako aj pani Lópezovou Duránovou, ktorý sa týka ich námietky proti výkonu rozhodnutia vzťahujúceho sa na parkovacie miesto a kôlňu zaťažené hypotékou.

Právny rámec

Právo Únie

3 Článok 6 ods. 1 smernice 93/13 stanovuje:

„Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.“

4 Článok 7 ods. 1 tejto smernice znie:

„Členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.“

Španielske právo

5 Zákonom č. 1/2013 o opatreniach na posilnenie ochrany hypotekárnych dlžníkov, reštrukturalizácii dlhu a sociálnom nájme (Ley 1/2013, de medidas para reforzar la protección a los deudores hipotecarios, reestructuración de deuda y alquiler social) zo 14. mája 2013 (BOE č. 116, z 15. mája 2013, s. 36373) bol zmenený a doplnený Občiansky súdny poriadok (Ley de enjuiciamiento civil) zo 7. januára 2000 (BOE č. 7, zo 8. januára 2000, s. 575), ktorý bol ďalej zmenený a doplnený zákonným dekrétom č. 7/2013 o naliehavých opatreniach daňovej povahy, rozpočtových opatreniach a opatreniach na podporu výskumu, vývoja a inovácie (decreto-ley 7/2013, de medidas urgentes de naturaleza tributaria, presupuestarias y de fomento de la investigación, el desarrollo y la innovación) z 28. júna 2013 (BOE č. 155, z 29. júna 2013, s. 48767, ďalej len „Občiansky súdny poriadok“).

6 Štvrté prechodné ustanovenie zákona č. 1/2013 (ďalej len „sporné prechodné ustanovenie“) sa týka konaní o výkone rozhodnutia začatých pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 1/2013, ktoré zatiaľ neboli skončené. Toto ustanovenie znie:

„1. Zmeny [Občianskeho súdneho poriadku] zavedené týmto zákonom sa uplatňujú na konania o výkone rozhodnutia začaté ku dňu nadobudnutia jeho účinnosti iba vo vzťahu k opatreniam na výkon rozhodnutia, ktoré sa ešte majú prijať.

2. V každom prípade v konaniach o výkone rozhodnutia prebiehajúcich v čase nadobudnutia účinnosti tohto zákona, v ktorých uplynula desaťdňová lehota na podanie námietky stanovená v článku 556 ods. 1 [Občianskeho súdneho poriadku], majú povinní jednomesačnú prekluzívnu lehotu na podanie mimoriadnej námietky založenej na existencii nových dôvodov námietok stanovených v článku 557 ods. 1 bode 7 a článku 695 ods. 1 bode 4 [Občianskeho súdneho poriadku].

Jednomesačná prekluzívna lehota sa počíta odo dňa nasledujúceho po dni nadobudnutia účinnosti tohto zákona a podanie námietky účastníkmi konania má za následok prerušenie konania až do rozhodnutia o nej v súlade s článkom 558 a nasl. a článkom 695 [Občianskeho súdneho poriadku].

Toto prechodné ustanovenie sa uplatní na každé konanie o výkone rozhodnutia, ktoré nebolo zavŕšené odovzdaním nehnuteľnosti do držby nadobúdateľa v súlade s článkom 675 [Občianskeho súdneho poriadku].

3. Aj v prebiehajúcich konaniach o výkone rozhodnutia, v ktorých v čase nadobudnutia účinnosti tohto zákona už začala plynúť desaťdňová lehota na podanie námietky stanovená v článku 556 ods. 1 [Občianskeho súdneho poriadku], majú povinní rovnakú jednomesačnú prekluzívnu lehotu stanovenú v predchádzajúcom odseku na podanie námietky založenej na existencii ktoréhokoľvek z dôvodov námietok stanovených v článkoch 557 a 695 [Občianskeho súdneho poriadku].

4. Uverejnenie tohto ustanovenia predstavuje úplné a platné oznámenie na účely doručovania a počítania lehôt stanovených v odsekoch 2 a 3 tohto článku, pričom nie je potrebné v nijakom prípade vydať na tento účel výslovné rozhodnutie.“

7 Článok 556 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku znie takto:

„Ak je exekučným titulom procesné alebo rozhodcovské rozhodnutie ukladajúce povinnosť alebo mediačná dohoda, povinný môže v rámci desaťdňovej lehoty, ktorá sa počíta od doručenia uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia, podať proti tomuto uzneseniu písomnú námietku, v ktorej poukáže na zaplatenie alebo dodržanie výroku rozsudku, rozhodnutia alebo dohody, a musí o tom predložiť listinný dôkaz.

Je tiež možné namietať preklúziou návrhu na výkon rozhodnutia, ako aj dohôd a transakcií, ktoré boli uzavreté s cieľom vyhnúť sa výkonu rozhodnutia, pod podmienkou, že uvedené dohody a transakcie sú predmetom notárskej zápisnice.“

8 Podľa článku 557 Občianskeho súdneho poriadku týkajúceho sa konania o námietke proti výkonu rozhodnutia založeného na rozhodcovských alebo mimosúdnych exekučných tituloch:

„1. Ak sa nariadi výkon rozhodnutia na základe exekučných titulov uvedených v článku 517 ods. 2 bodoch 4, 5, 6 a 7, ako aj iných vykonateľných listín uvedených v článku 517 ods. 2 bode 9, povinný môže namietať proti výkonu rozhodnutia v lehote a spôsobom podľa predchádzajúceho článku len vtedy, ak uplatní jeden z týchto dôvodov:

…

7° Exekučný titul obsahuje nekalé podmienky.

2. Ak sa podá námietka uvedená v predchádzajúcom odseku, súdny tajomník opatrením na zabezpečenie priebehu konania preruší výkon rozhodnutia.“

9 Článok 695 ods. 1 bod 4 a článok 695 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku znie:

„1. V konaniach, na ktoré odkazuje táto kapitola, sú námietky povinného prípustné len vtedy, keď sú založené na týchto dôvodoch:

…

(4) nekalá povaha zmluvnej podmienky, ktorá je základom výkonu rozhodnutia alebo ktorá určuje vymáhateľnú sumu.

2. Po podaní námietky, na ktorú odkazuje predchádzajúci odsek, súdny tajomník preruší výkon rozhodnutia a predvolá účastníkov konania na pojednávanie na súd, ktorý vydal príkaz na výkon rozhodnutia. Od predvolania do pojednávania musí uplynúť aspoň pätnásť dní. Na pojednávaní súd vypočuje účastníkov konania, preskúma predložené listiny a do druhého dňa primerane rozhodne vo forme uznesenia."

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

10 Pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 1/2013 z 15. mája 2013 podala BBVA návrh na výkon rozhodnutia týkajúceho sa nehnuteľnosti zaťaženej hypotékou proti pánovi Fernándezovi Gabarrovi, pánovi Peñalvovi Lópezovi, ako aj proti pani Lópezovej Duránovej. K uvedenému dňu toto konanie ešte nebolo skončené. Zo spisu predloženého Súdnemu dvoru vyplýva, že uvedený výkon rozhodnutia sa vzťahuje na parkovacie miesto a kôlňu zaťažené hypotékou.

11 Dňa 17. júna 2013, teda po uplynutí jednomesačnej lehoty stanovenej v spornom prechodnom ustanovení na podanie mimoriadnej námietky proti výkonu rozhodnutia týkajúceho sa nehnuteľnosti zaťaženej hypotékou, povinní vo veci samej uviedli pred vnútroštátnym súdom, že prekluzívna lehota stanovená týmto ustanovením je v rozpore so smernicou 93/13.

12 Po prvé totiž bola prekluzívna lehota jedného mesiaca, v rámci ktorej bolo možné uplatniť nekalú povahu podmienok uvedených v exekučnom titule, nedostatočná jednak z hľadiska súdov, ktoré mali preskúmať *ex offo* obsah zmlúv o pôžičke alebo o úvere zabezpečených práve záložným právom na nehnuteľnosť, ktoré je predmetom výkonu, a jednak, *a fortiori*, z hľadiska spotrebiteľov, ktorí uvádzajú prípadnú nekalú povahu podmienok zmluvy.

13 Po druhé povinní vo veci samej tvrdia, že prístup spotrebiteľov k spravodlivosti je veľmi ťažký, a to aj v prípade, že dostávajú právnu pomoc, keďže podľa odseku 4 sporného prechodného ustanovenia začína prekluzívna lehota jedného mesiaca plynúť od oznámenia uskutočneného zverejnením zákona v zbierke zákonov, a nie individuálne.

14 Aby mohol vnútroštátny súd rozhodnúť vo veci samej, považuje za potrebné, aby Súdny dvor rozhodol o otázke zosúladenia zásady preklúzie procesných lehôt úzko spojenej so zásadou právnej istoty, s automatickou ochranou spotrebiteľa, ktorá je nepremlčateľná, a to konštatovaním úplnej neplatnosti nekalej podmienky a nemožnosti jej zahrnutia do zmluvy, tak ako to vyplýva zo smernice 93/13 v zmysle jej nedávneho výkladu Súdnym dvorom.

15 Za týchto okolností Juzgado de Primera Instancia nº 4 de Martorell (Súd prvého stupňa č. 4 v Martorelli) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúcu prejudiciálnu otázku:

„Má sa jednomesačná lehota, ktorú stanovuje štvrté prechodné ustanovenie zákona č. 1/2013 vykladať tak, že je v rozpore s článkami 6 a 7 smernice 93/13?"

O prejudiciálnej otázke

16 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa články 6 a 7 smernice 93/13 majú vykladať v tom zmysle, že bránia prechodnému vnútroštátnemu ustanoveniu, ako je sporné prechodné ustanovenie, ktoré určuje pre spotrebiteľov – v súvislosti s ktorými sa pred nadobudnutím účinnosti zákona, ktorého súčasťou je toto ustanovenie, začalo konanie o výkone rozhodnutia týkajúceho sa nehnuteľnosti zaťaženej hypotékou, pričom toto konanie sa v tom čase ešte neskončilo – jednomesačnú prekluzívnu lehotu, ktorá začína plynúť dňom nasledujúcim po uvedenom zverejnení, na podanie námietky proti výkonu rozhodnutia založenej najmä na údajne nekalej povahe zmluvných podmienok.

17 Na to, aby bolo možné na prejudiciálnu otázku odpovedať, je potrebné hneď na úvod pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry vychádza systém ochrany zavedený smernicou 93/13 z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti (rozsudky Aziz, C-415/11, EU:C:2013:164, bod 44, ako aj Sánchez Morcillo a Abril García, C-169/14, EU:C:2014:2099, bod 22).

18 Vzhľadom na toto znevýhodnené postavenie článok 6 ods. 1 smernice 93/13 stanovuje, že nekalé podmienky nie sú pre spotrebiteľa záväzné. Ide o kogentné ustanovenie smerujúce k nahradeniu formálnej rovnováhy, ktorú zmluva nastoľuje medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, skutočnou rovnováhou, ktorá medzi nimi môže znovu zaviesť rovnosť (rozsudok Banco Español de Crédito, C-618/10, EU:C:2012:349, bod 40 a citovaná judikatúra).

19 Okrem toho s ohľadom na povahu a význam verejného záujmu, ktorý predstavuje ochrana spotrebiteľov v znevýhodnenom postavení, článok 7 ods. 1 tejto smernice vyžaduje, aby členské štáty zabezpečili primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov (rozsudky Banco Español de Crédito, C-618/10, EU:C:2012:349, bod 68; Kásler a Káslerné Rábai, C-26/13, EU:C:2014:282, bod 78, ako aj Unicaja Banco a Caixabank, C-482/13, C-484/13, C-485/13 a C-487/13, EU:C:2015:21, bod 30).

20 Súdny dvor tak zdôraznil, že vnútroštátne exekučné konania, akými sú konania o výkone rozhodnutia týkajúceho sa nehnuteľnosti zaťaženej hypotékou, podliehajú požiadavkám, ktoré vyplývajú z ustálenej judikatúry Súdneho dvora týkajúcej sa účinnej ochrany spotrebiteľov (rozsudok Sánchez Morcillo a Abril García, C-169/14, EU:C:2014:2099, bod 25).

21 S cieľom zohľadniť túto judikatúru a konkrétne po vyhlásení rozsudku Aziz (C-415/11, EU:C:2013:164) zákon č. 1/2013 zmenil najmä články Občianskeho súdneho poriadku v súvislosti s konaním o výkone rozhodnutia týkajúceho sa nehnuteľnosti zaťaženej hypotékou. V prípade konaní začatých od nadobudnutia účinnosti zákona č. 1/2013 námietka povinného založená na nekalej povahe zmluvnej podmienky a podaná v riadnej lehote 10 dní od oznámenia aktu, ktorým sa nariaďuje výkon rozhodnutia, umožňuje prerušenie konania o výkone rozhodnutia týkajúceho sa nehnuteľnosti zaťaženej hypotékou až do rozhodnutia o námietke.

22 V rámci tejto legislatívnej reformy má sporné prechodné opatrenie za cieľ zohľadniť konania o výkone rozhodnutia prebiehajúce v čase nadobudnutia účinnosti zákona č. 1/2003, pri ktorých už desaťdňová lehota na podanie námietky začala plynúť alebo uplynula. Ako v bode 34 svojich návrhov uviedol generálny advokát, napriek tomu, že rozsudky Súdneho dvora majú účinok *ex tunc*, teda odo dňa nadobudnutia účinnosti vykladaného ustanovenia, španielsky zákonodarca pokladal za potrebné zaviesť mechanizmus prechodnej lehoty s cieľom umožniť aj spotrebiteľom, ktorých sa týka prebiehajúce konanie o výkone rozhodnutia, aby mohli z procesného hľadiska a v rámci lehoty stanovenej španielskym zákonodarcom podať mimoriadnu námietku založenú najmä na existencii nekalých podmienok.

23 Je potrebné posúdiť či, a prípadne v akom rozsahu bráni smernica 93/13, tak ako ju vykladá judikatúra Súdneho dvora najmä po vyhlásení rozsudku Aziz (C-415/11, EU:C:2013:164), mechanizmu prechodnej lehoty stanovenému španielskym zákonodarcom a zavedenému zákonom č. 1/2013.

24 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že v prípade neexistencie harmonizácie vnútroštátnych mechanizmov núteného výkonu patria spôsoby stanovenia lehôt na podávanie námietky, ktoré sú prípustné v rámci konania o výkone rozhodnutia týkajúceho sa nehnuteľnosti zaťaženej hypotékou, do vnútroštátneho právneho poriadku členských štátov na základe zásady ich procesnej autonómie. Súdny dvor však zdôraznil, že tieto spôsoby musia vyhovovať dvojitej podmienke spočívajúcej v tom, že nesmú byť menej výhodné ako tie, ktorými sa spravujú podobné situácie vo vnútroštátnom práve (zásada ekvivalencie), a nesmú v praxi znemožňovať alebo príliš sťažovať výkon práv poskytnutých spotrebiteľom právom Únie (zásada efektivity) (rozsudky, Aziz, C-415/11, EU:C:2013:164, bod 50, a Barclays Bank, C-280/13, EU:C:2014:279, bod 37).

25 Pokiaľ ide o zásadu ekvivalencie, treba uviesť, že Súdny dvor nemá nijaký dôvod pochybovať o súlade sporného prechodného ustanovenia s uvedenou zásadou.

26 Pokiaľ ide o uplatňovanie zásady efektivity, Súdny dvor už konštatoval, že každý prípad, v ktorom sa vynára otázka, či vnútroštátne procesné ustanovenie znemožňuje, alebo nadmerne sťažuje uplatňovanie práva Únie, sa musí skúmať s prihliadnutím na postavenie tohto ustanovenia v celom konaní, priebeh konania a jeho osobitosti na rôznych stupňoch vnútroštátnych súdov. Z tohto hľadiska treba v prípade potreby vziať do úvahy zásady, ktoré sú základom vnútroštátneho súdneho systému, akými sú ochrana práva na obranu, zásada právnej istoty a riadneho priebehu konania (rozsudok Sánchez Morcillo a Abril García, C-169/14, EU:C:2014:2099, bod 34 a citovaná judikatúra).

27 Tieto aspekty, ktoré vyplývajú z uvedenej judikatúry, musia byť zohľadnené pri analýze vlastností dotknutej lehoty. Ako v bode 45 svojich návrhov uviedol generálny advokát, táto analýza sa musí rozdeliť do dvoch častí, pričom jedna sa týka dĺžky prekluzívnej lehoty stanovenej zákonodarcom a druhá spôsobu určenia okamihu, ktorým uvedená lehota začína plynúť.

28 Pokiaľ ide v prvom rade o dĺžku lehoty, je potrebné poukázať na to, že podľa ustálenej judikatúry je určenie primeraných lehôt na podanie opravných prostriedkov pod hrozbou preklúzie v záujme právnej istoty v súlade s právom Únie. Tieto lehoty totiž nemôžu viesť k praktickej nemožnosti alebo nadmernému sťaženiu uplatnenia práv, ktoré priznáva právny poriadok Únie (rozsudok Asturcom Telecomunicaciones, C-40/08, EU:C:2009:615, bod 41 a citovaná judikatúra).

29 Súdny dvor tiež konštatoval, že stanovená lehota má byť z vecného hľadiska dostatočná, aby dotknuté osoby mohli pripraviť a podať účinný opravný prostriedok (pozri v tomto zmysle rozsudok Samba Diouf, C-69/10, EU:C:2011:524, bod 66).

30 V prejednávanej veci je potrebné konštatovať, že lehota jedného mesiaca je stanovená výnimočne, prostredníctvom prechodného ustanovenia, ktoré má za cieľ zabezpečiť, aby spotrebitelia ako povinné subjekty v prebiehajúcom konaní o výkone rozhodnutia, v ktorom už lehota na podanie riadnej sťažnosti začala plynúť alebo už uplynula, mohli v rámci tohto konania uplatniť nový dôvod námietky, s ktorým sa ešte v čase podania dotknutého opravného prostriedku na súd nepočítalo.

31 Preto je potrebné sa domnievať, že vzhľadom na miesto sporného prechodného ustanovenia v celom konaní o výkone rozhodnutia týkajúceho sa nehnuteľnosti zaťaženej hypotékou, prekluzívna lehota jedného mesiaca na podanie mimoriadnej námietky sa v zásade nezdá vecne nedostatočná na prípravu účinného opravného prostriedku, ale javí sa ako opodstatnená a primeraná s ohľadom na práva a záujmy, o ktoré ide.

32 Z toho vyplýva, že sporné prechodné ustanovenie nemôže byť vo vzťahu k dĺžke lehoty na podanie námietky, ktorú má spotrebiteľ k dispozícii v rámci konania o výkone rozhodnutia týkajúceho sa nehnuteľnosti zaťaženej hypotékou prebiehajúceho v čase nadobudnutia účinnosti zákona č. 1/2013, považované za ustanovenie, ktoré narušuje zásadu efektivity.

33 Pokiaľ ide v druhom rade o druhú časť analýzy vlastností lehoty vo veci samej, ktorá sa týka spôsobu, akým zákonodarca určil okamih začiatku plynutia uvedenej lehoty, je potrebné mať na zreteli nasledujúce súvislosti.

34 Je predovšetkým nepochybné, že zákon č. 1/2003, ktorého súčasťou je sporné prechodné ustanovenie, vytvára všeobecne záväzný legislatívny rámec. Tento zákon nadobudol účinnosť v deň jeho zverejnenia v *Boletín Oficial del Estado*.

35 Keďže predmetom zákona č. 1/2003 je zvýšená ochrana občanov vo veľkom počte situácií súvisiacich s hypotekárnymi úvermi, zahŕňa tento zákon výslovne aj ochranu spotrebiteľov nachádzajúcich sa v čase, keď nadobudol účinnosť, v postavení povinných subjektov v rámci prebiehajúceho konania o výkone rozhodnutia zameraného na ich majetok.

36 Títo spotrebitelia boli v čase začatia konania o výkone rozhodnutia, ktoré bolo proti nim namierené, informovaní individuálnym a osobne adresovaným oznámením o ich práve podať proti výkonu rozhodnutia námietku v lehote desiatich dní po oznámení.

37 Toto oznámenie, ktoré predchádzalo nadobudnutiu účinnosti zákona č. 1/2013, však neobsahovalo informácie týkajúce sa práva týchto spotrebiteľov podať proti výkonu rozhodnutia námietku a poukázať v nej na nekalú povahu zmluvnej podmienky, ktorá je základom exekučného titulu, keďže táto možnosť bola do článku 557 ods. 1 bodu 7 Občianskeho súdneho poriadku zavedená až zákonom č. 1/2013.

38 Za týchto podmienok, a najmä s ohľadom na zásady práva na obranu, právnej istoty a legitímnej dôvery spotrebitelia nemohli odôvodnene očakávať, že budú mať ďalšiu možnosť podať námietku, ak o tom neboli informovaní rovnakým procesným spôsobom, akým im bola odovzdaná pôvodná informácia.

39 Z toho vyplýva, že je potrebné poukázať na to, že sporné prechodné ustanovenie, ktoré stanovuje, že prekluzívna lehota začína v prejednávanej veci plynúť bez toho, aby boli dotknutí spotrebitelia osobne informovaní o tom, že v rámci konania o výkone rozhodnutia už prebiehajúceho pred nadobudnutím účinnosti uvedeného zákona, môžu uplatniť nový dôvod námietky, nedovoľuje zabezpečiť plné využívanie tejto lehoty, a teda účinné uplatňovanie nového práva, ktoré bolo uznané predmetnou legislatívnou zmenou.

40 Vzhľadom na priebeh, osobitosti a komplexnosť konania, ako aj na uplatniteľnú právnu úpravu hrozí významné riziko, že uvedená lehota uplynie, pričom dotknutí spotrebitelia nebudú môcť účinne a účelne uplatniť svoje práva súdnou cestou, a to najmä z dôvodu, že nepoznajú alebo si nie sú vedomí presného rozsahu svojich práv (pozri v tomto zmysle rozsudok Aziz, C-415/11, EU:C:2013:164, bod 58 a citovanú judikatúru).

41 Preto je potrebné dospieť k záveru, že sporné prechodné ustanovenie narúša zásadu efektivity.

42 S ohľadom na všetky uvedené súvislosti je na položenú otázku potrebné odpovedať v tom zmysle, že články 6 a 7 smernice 93/13 sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia prechodnému vnútroštátnemu ustanoveniu, ako je to vo veci samej, ktoré určuje pre spotrebiteľov – v súvislosti s ktorými sa pred nadobudnutím účinnosti zákona, ktorého súčasťou je toto ustanovenie, začalo konanie o výkone rozhodnutia týkajúceho sa nehnuteľnosti zaťaženej hypotékou, pričom toto konanie sa v tom čase ešte

neskončilo – jednomesačnú prekluzívnu lehotu, ktorá začína plynúť dňom nasledujúcim po zverejnení tohto zákona, na podanie námietky proti výkonu rozhodnutia založenej na údajne nekalej povahe zmluvných podmienok.

O trovách

43 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol takto:

Články 6 a 7 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia prechodnému vnútroštátnemu ustanoveniu, ako je to vo veci samej, ktoré určuje pre spotrebiteľov – v súvislosti s ktorými sa pred nadobudnutím účinnosti zákona, ktorého súčasťou je toto ustanovenie, začalo konanie o výkone rozhodnutia týkajúceho sa nehnuteľnosti zaťaženej hypotékou, pričom toto konanie sa v tom čase ešte neskončilo – jednomesačnú prekluzívnu lehotu, ktorá začína plynúť dňom nasledujúcim po zverejnení tohto zákona, na podanie námietky proti výkonu rozhodnutia založenej na údajne nekalej povahe zmluvných podmienok.

Podpisy